

FEDERAȚIA FILATELICĂ ROMÂNĂ

FONDATĂ ÎN 1891

Str. Boteanu nr.6 , Sector 1 - 010027 București, C.P. 1-29, România

Tel. nr.: 0721-240.424.; 0040-313.10.07; e-mail: federatia_filatelica@yahoo.com

Nr.52/13.09.2018

București

Domnului George Ivașcu - Ministrul Culturii și Identității Naționale

Referitor: *Proiect ordonanță privind modificarea și completarea unor acte normative în domeniul culturii – modificarea și completarea Legii nr.182/2000 privind protejarea patrimoniului cultural național mobil.*

Stimate Domnule Ministru,

Federația Filatelică Română vă prezintă în cadrul acestei petiții câteva probleme semnalate de către membrii săi, și vă supune atenției câteva puncte de vedere cu privire la aplicarea legislației internaționale pe teritoriul României în cazul bunurilor culturale mobile neclasate care circulă în interiorul Comunității Europene.

Federația Filatelică Română are peste 20.000 de membri. Legea 182/2000 se adresează și acestor membri, din acest motiv considerăm că orice modificare a acestei legi trebuie să respecte și drepturile acestora.

Articolul 9 din Constituția României dă dreptul asociațiilor profesionale să apere drepturile și să promoveze interesele profesionale și sociale ale membrilor săi.

De multe ori am solicitat în petițiile formulate și depuse la Registratura MCIN să participăm la discuțiile ce vor avea loc în legătură cu modificările propuse pentru Legea 182/2000.

În perioada februarie – martie 2017, împreună cu reprezentanții mai multor asociații ce activează în domeniul culturii (Uniunea Artiștilor Plastici, Societatea Numismatică Română, Asociația comercianților cu obiecte de artă din România, Asociația experților și evaluatorilor de artă din România) am avut întâlniri cu reprezentanți ai MCIN, printre care doamna Ani Hurduc și domnul Alexandru Oprean. În cadrul acestor întâlniri au fost discutate mai multe probleme ce au fost înaintate de către membrii asociațiilor. Considerăm că

discuțiile au fost pozitive, constructive, într-un cadru normal și ne dorim ca astfel de întâlniri să se realizeze mai des.

Am constatat că doamna Ani Hurduc este o bună cunoscătoare a legislației în domeniu, înțelegând problemele prezentate. Doamna Ani Hurduc ne-a asigurat că Ministerul are toată deschiderea și că se vor căuta soluții la problemele semnalate. Din păcate până în această zi nu am fost invitați să purtăm discuții privind modificarea Legii 182/2000.

MCIN are acum o inițiativă de a modifica Legea 182/2000 printr-o Ordonanță emisă de Guvernul României.

Dorim să știm de ce Ministerul a ales această cale de a modifica Legea 182/2000, nedorind ca Asociațiile Profesionale din domeniul culturii să fie consultate.

Într-o societate normală legile sunt supuse modificării în Parlamentului României, acesta dezbătând modificările propuse de Minister în Comisii și în plenul Camerelor, în acest fel Asociațiile Profesionale putând să își prezinte amendamentele, apărând interesele membrilor săi.

Legile sunt făcute pentru cetățeni, iar aceștia trebuiesc consultați. Ministerul Culturii nu a avut niciodată vreo inițiativă în a invita Federația Filatelică Română la dezbateri pentru a cunoaște problemele colecționarilor și pentru a încerca să fie rezolvate.

Am informat de multe ori în scris MCIN referitor la o mare problemă care nu este clarificată în Legea 182/2000, și anume tranzitul și aducerea în țară a bunurilor culturale mobile temporar, pentru expoziții și sub formă de investiție. MCIN nu dorește să ofere cadrul legal pentru această situație.

Federația Filatelică Română a fost informată de către un colecționar român stabilit în străinătate că MCIN nu îi răspunde la prețurile trimise la adresa de e-mail a Ministerului, nu îi oferă numere de înregistrare, cu toate că acesta a insistat de zeci de ori să fie sprijinit într-un demers cultural, de a organiza o expoziție în România cu bunuri culturale din străinătate.

Pentru a vă prezenta mai multe aspecte referitoare la problemele întâlnite în activitatea noastră, dar și pentru a facilita un viitor dialog între Asociațiile Profesionale și MCIN, vă rugăm, Domnule Ministru, să ne primiți în audiență.

În cadrul acestei petiții se vor face referiri la următoarele legi, regulamente și directive:

- Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE) – versiunea consolidată publicată în Jurnalul Oficial C 326 din 26.10.2012 – în special asupra Capitolului III – Interzicerea Restricțiilor Cantitative Între Statele Membre – Art. 34, 35, 36
- REGULAMENTUL (CE) NR. 116/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind exportul bunurilor culturale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 39 din 10.02.2009

- REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 1081/2012 AL COMISIEI din 9 noiembrie 2012 pentru REGULAMENTUL (CE) nr. 116/2009 al Consiliului privind exportul bunurilor culturale
- DIRECTIVA 2014/60/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind restituirea bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 – rectificată și publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 147 din 12 iunie 2015.
- Codul vamal al Uniunii Europene ce a intrat în vigoare în România la data de 1 mai 2016
- LEGEA nr. 182 din 25 octombrie 2000 republicată în Monitorul Oficial nr. 259 din 9 aprilie 2014

Țin să precizez că Regulamentul UE este un act juridic definit în articolul 288 din *Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene* (TFUE). Acesta are o aplicabilitate generală, cu caracter obligatoriu ce trebuie aplicat în integritatea sa și are aplicabilitate directă și prioritară față de legislația națională, în toate țările Uniunii Europene (UE). Obiectivul regulamentului este de a asigura aplicarea uniformă a legislației UE în toate țările UE. Un regulament trebuie respectat pe deplin de către entitățile cărora li se adresează.

Petiția este formulată împotriva "Proiectului de lege pentru modificarea și completarea Legii nr.182/2000 privind protejarea patrimoniului cultural național mobil".

Acest proiect de lege a primit numărul de înregistrare la Senat: L237/2016

Proiectul de lege a fost adoptat de către Senat în data de 28-06-2016.

Stadiul actual al proiectului de lege: trimis către Camera Deputaților - PL-x 317/2016.

Această petiție este formulată pentru a completa și corecta prezentul proiect de lege.

Principalul obiectiv al acestei petiții este armonizarea și transpunerea corectă, completă și cu bune intenții a regulamentelor și directivelor UE. De asemenea, prin prezenta petiție se dorește ca acest proiect de modificare a Legii 182/2000 să respecte în clar articolele 34, 35, 36 din *Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene* (TFUE).

Bunurile culturale mobile la care facem referire în această petiție sunt exclusiv bunurile din proprietatea privată a persoanelor fizice și a persoanelor juridice de drept privat.

Această petiție nu se referă și nu aduce în discuție bunurile culturale mobile din proprietatea publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale.

Pentru modificarea acestei legi era necesar un proces de consultare cu organizațiile nonguvernamentale, asociațiile de colecționari și agenții economici a căror activitate este influențată de prezentul proiect de lege.

De asemenea, era necesară informarea asociațiilor de colecționari și a societăților comerciale ce sunt vizate de propunerile de modificare a Legii 182/2000.

Principalele probleme pe care dorim să le semnalăm în această petiție sunt:

1. Numărul mult prea mic al experților acreditați pentru anumite bunuri culturale mobile. Majoritatea experților sunt în artă plastică, artă graphică, tablouri, bunuri arheologice.

2. Foarte mulți experți acreditați evită să dea evaluări/expertize persoanelor fizice deoarece nu sunt înregistrați și la Registrul Comerțului ca Persoană Fizică Autorizată. Majoritatea experților și-au luat titlul de expert pentru că își desfășoară activitatea în cadrul muzeelor, iar în cadrul instituțiilor respective realizează expertize.
3. Direcțiile de cultură Județene se plâng că nu au experți angajați pe toate domeniile și că nu pot face expertize pentru multe dintre bunurile culturale. Aceste direcții trimit persoanele fizice să caute ei experți acreditați și să revină cu expertiza bunului cultural. Ulterior, persoana fizică împreună cu expertiza dată de expert va reveni la Direcția Județeană de Cultură.
4. Expertiza unui bun cultural stă la baza emiterii certificatului de export definitiv sau temporar. În cazul expertizării unui bun cultural ca fiind Bun Cultural Comun atunci se poate realiza un export definitiv. De ce să mai fie necesare drumuri la Direcția de Cultură Județeană dacă persoana fizică are deja o evaluare scrisă și ștampilată de un expert acreditat care declară bunul cultural respectiv ca fiind BCC - Bun Cultural Comun?! Emiterea unui Certificat de Export poate dura până la 60 de zile. Pentru bunurile culturale comune ar trebui permisă ieșirea din țară și pe baza certificatului de expertiză emis de experții autorizați, nu numai pe baza certificatului de export. Numai pentru bunurile culturale mobile clasate în categoriile Fond sau Tezaur și bunurile culturale mobile din proprietatea privată a statului sau a unităților administrative să fie necesară obținerea Certificatului de Export sau a Certificatului de liberă circulație în cadrul UE.
5. Referitor la Normele de Clasare din HG nr. 886/2008, criteriile de evaluare a unui bun cultural mobil sunt: Vechime, Frecvență, Stare de Conservare. Fiecare criteriu poate fi punctat cu maxim 100 de puncte. Dacă în urma acestei evaluări punctajul total este peste 150 de puncte se trece ulterior la evaluarea potrivit criteriilor specifice (și anume: valoarea istorică și documentară, valoarea memorială, **autenticitatea**, "autorul, atelierul sau școala", calitatea formală). Printre aceste criterii specifice se numără și autenticitatea. În cazul unui obiect autentic se acordă 100 de puncte, astfel împreună cu cele 150 de puncte inițial primite se ajunge la un minim de 250 puncte fără a se mai pune la socoteală și alte puncte primite pentru celelalte criterii. Potrivit normelor de clasare dacă suma finală a punctelor valorice este cuprinsă între 200 și 350 de puncte valorice, bunul în cauză se clasează în categoria juridică fond a patrimoniului cultural național. Astfel, toate bunurile ce trec de prima evaluare pe baza criteriilor generale ajung să fie clasate în categoria Fond a patrimoniului național.
6. Autenticitatea, ca și criteriu de evaluare, trebuie să fie un criteriu eliminativ. Dacă un obiect nu este autentic atunci să nu mai fie supus evaluării, iar dacă un obiect este autentic să fie supus evaluării.
7. Articolul 37 în întreg conținutul său impune restricții asupra părăsirii teritoriului țării a unui bun cultural. Termenul de **Bun Cultural** nu este definit în cadrul acestei legi. Ce este bunul cultural? Sunt toate obiectele vechi bunuri culturale?
8. Articolul 37 nu ia în considerare bunurile culturale mobile care sunt venite din statele membre ale Comunității Europene. Aceste bunuri culturale pot tranzita teritoriul țării, pot intra în țară pentru organizarea unor expoziții, pot circula ca și bunuri comerciale, bunuri ce sunt comercializate de către magazinele și galeriile din Comunitatea

Europeana. Dacă un colecționar din România cumpără un bun cultural mobil dintr-o țară din Comunitatea Europeană și se decide să returneze produsul cumpărat, atunci această returnare este considerată export ilegal de către Art 37.

9. Legea 182/2000 nu ține cont de bunul cultural care provine de pe teritoriul altui stat. Legea 182/2000 nu ține cont de actele oficiale ale altui stat, de acte de import temporar ale altui stat, de facturi, de înțelegeri scrise, de orice alte documente care să dovedească proveniența dintr-un alt stat a bunului.

Precizări cu privire la legea actuală și efectele acesteia:

A. Art. 3 alineatul (2) – trebuie armonizat cu legislația Europeană.

România a aderat începând cu 1 mai 2016 la Codul Vamal Unional. Acest cod vamal prevede clasificări foarte clare pentru fiecare produs comercial, inclusiv pentru bunurile culturale, fiecare produs având un cod.

Este necesar ca acest alineat din Legea 182/2000 să fie format dintr-o succesiune de bunuri culturale, fiecărui bun cultural să i se asocieze codul corespondent din Codul Vamal Unional.

Este esențială această armonizare. Astfel, la efectuarea unor formalități vamale, fiscale, la întocmirea unor acte în interiorul Comunității Europene sau la întocmirea actelor Ministerului Culturii, să se știe foarte clar la nivel european la ce bun se face referire. Să existe o corelare a termenilor la nivelul Comunității Europene, astfel instituțiile și cetățenii altor țări din Comunitatea Europeană să înțeleagă la ce bunuri se referă prezenta lege.

Exemplu:

4904 00 00 Partituri muzicale manuscrise sau imprimate, chiar ilustrate sau legate

9702 00 00 Gravuri, stampe și litografii originale

9703 00 00 Producții originale de artă statuară sau de sculptură, din orice material

9705 00 00 Colecții și specimene pentru colecții de zoologie, de botanică, de mineralogie, de anatomie sau care prezintă un interes istoric, arheologic, paleontologic, etnografic sau numismatic

.....

Toate codurile corespondente pot fi găsite în *Anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 2015/1754 al Comisiei din 06 octombrie 2015 de modificare a Anexei 1 la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun.*

B. Art. 37 în integritatea lui face referire la termenul de Bun Cultural.

Termenul de **Bun Cultural** nu este definit în cadrul acestei legi. Ce este bunul cultural? Sunt toate obiectele vechi bunuri culturale? Tot ce se colecționează e considerat bun cultural? Un nasture, o sticlă, un cui, un pantof, o linguriță, un breloc ... sunt bunuri culturale? Există experți specialiști pentru bunurile enumerate?

O altă întrebare la care am dori răspuns ar fi: **Există bunuri care să nu fie considerate bunuri culturale mobile?**

Articolul 37 impune restricții asupra acestui bun cultural, dar nu definește termenul. Dacă toate bunurile existente sunt considerate și bunuri culturale atunci toți cetățenii intră sub incidența legii la părăsirea teritoriului României.

C. Art. 37. Alineatele (2) și (5) din cadrul acestui articol interzic părăsirea teritoriului României a tuturor bunurilor culturale mobile, în general, care nu au un certificat de export temporar sau definitiv. Potrivit acestui articol nu contează dacă bunul este clasat în categoriile Tezaur/Fond sau este un bun cultural care nu este clasat în aceste categorii.

Acest articol impune restricții de circulație pentru bunurile care nu sunt clasate în categoriile fond sau tezaur.

Potrivit Articolului 36 din TFUE doar bunurile de patrimoniu național sunt supuse acestor restricții.

De asemenea, Articolul 37 nu ia în considerare bunurile culturale mobile care sunt venite din statele membre ale Comunității Europene. Aceste bunuri culturale pot tranzita teritoriul țării, pot intra în țară pentru organizarea unor expoziții, pot circula ca și bunuri comerciale, bunuri ce sunt comercializate de către magazinele și galeriile din Comunitatea Europeană.

Acest articol încalcă TFUE. Cetățenii Uniunii Europene pot circula liber cu bunurile culturale care nu sunt definite ca *patrimoniu național cu valoare artistică, istorică sau arheologică*. Dacă respectivul bun cultural mobil nu este înscris în lista bunurilor de patrimoniu cultural în țara sa de origine atunci cetățeanul poate circula liber și fără restricții cu bunul respectiv în țările membre ale Comunității Europene.

Articolul impune restricții cumpărătorilor de bunuri culturale ce nu fac parte din patrimoniul național cu valoare artistică, istorică sau arheologică; ce nu sunt clasificate sau definite ca atare de un stat membru.

Codul Vamal Unional permite libera circulație a produselor comerciale în interiorul Uniunii Europene. Nu există punct vamal la primirea corespondenței în cadrul Comunității Europene, corespondența se primește direct acasă în cutia poștală sau la oficiul poștal.

Dacă un colecționar din România cumpără un bun cultural mobil dintr-o țară din Comunitatea Europeană și se decide să returneze produsul cumpărat, atunci această returnare este considerată export ilegal de către Art 37. De obicei există condiții impuse de casele de licitații, galeriile de artă privind termenul de returnare a bunului cultural cumpărat, multț acceptând returul doar dacă este făcut în câteva zile de la primirea coletului.

În acest fel colecționarului din România îi sunt încălcate drepturile lui de cetățean european.

De asemenea, sunt persoane din Comunitatea Europeană care tranzitează teritoriul României cu bunuri culturale care nu sunt clasate în țara lor de origine. Din acest articol se înțelege că dacă un bun cultural neclasificat tranzitează teritoriul României, la ieșirea din țară are nevoie de certificat de export, ieșirea din țară fiind considerată ilegală. Și în această speță cetățeanului european îi sunt încălcate drepturile.

Spre exemplu, pentru scoaterea în afara UE a unui bun cultural, legislația din Marea Britanie prevede foarte clar că este recunoscută proveniența unui bun cultural pentru ultimii 50 de ani, dacă sunt prezentate documente de proveniență.

United Kingdom *“Export controls on objects of cultural interest”*: Art. 30. *Where there is proof that an object has been imported within the last 50 years, an export licence will normally be granted unless it is subject to the special considerations applicable to objects from the European Union, or if it is subject to a European Union or United Nations sanction.*

D. Art. 37 alineatul (2) are următoarea modificare în proiectul de lege:
“Exportul temporar sau definitiv al bunurilor culturale mobile se efectuează **numai** pe baza certificatului de export, sau după caz, a licenței de export.

Exportul este o operațiune de scoatere a unui bun în afara Comunității Europene. Exportul bunurilor de orice fel este supus noului Cod vamal al Uniunii Europene ce a intrat în vigoare în România la data de 1 mai 2016. Noul cod vamal unional nu face referire la necesitatea unui document ce se numește “Certificat de Export”, face doar referire la documentul “Licență de Export”.

Acest cod vamal este unic în toată Comunitatea Europeană. Drepturile și obligațiile cetățenilor Comunității Europene ar trebui să fie egale indiferent de stat, odată ce există un singur Cod Vamal.

Este incorrectă folosirea adverbului “numai”, nu există obligativitatea existenței licenței de export pentru exportul temporar sau definitiv al bunurilor culturale mobile. Exportul se efectuează pe baza licenței de export doar dacă bunul cultural îndeplinește *“Anexa I din Regulamentul (CE) NR. 116/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind exportul bunurilor culturale.*

Anexa I prevede că obiectele culturale intră sub incidența existenței unei licențe de export numai dacă valoarea lor atinge sau depășește pragurile financiare indicate în secțiunea B a anexei, și anume:

- Oricare ar fi valoarea → 1(Objekte Arheologice), 2 (Monumente dezmembrate), 9(Incunabule și manuscrise), 12 (Arhive)
- 15 000 EUR → 5 (Mozaicuri și desene), 6 (Gravuri), 8 (Fotografii), 11 (Hărți tipărite)
- 30 000 EUR → 4 (Acuarele, guașe și pasteluri)
- 50 000 EUR → 7 (Grupuri statuare), 10 (Cărți), 13 (Colecții), 14 (Mijloace de transport), 15 (Orice alte obiecte)
- 150 000 EUR → 4 (Tablouri și picturi)

Anexa I din Regulamentul (CE) NR. 116/2009 prevede următoarele: “Depunerea solicitării de acordare a unei licențe de export impune constatarea îndeplinirii condițiilor referitoare la valoarea financiară.”

Astfel doar o parte din bunurile culturale mobile au nevoie de licența de export, și anume cele care depășesc pragurile financiare stabilite în anexă și obligatoriu pentru 1(Objekte Arheologice), 2 (Monumente dezmembrate), 9(Incunabule și manuscrise), 12 (Arhive).

Prin această Anexă I a Regulamentului (CE) NR. 116/2009, Consiliul Uniunii Europene se asigură că permite libera circulație a bunurilor culturale cu o largă răspândire, și a nu duce în derizoriu această Licență de Export.

Există enorm de multe bunuri culturale mobile vechi de 50-100 de ani în locuințele cetățenilor Comunității Europene, și anume: poze de familie, cărți poștale, monede și bancnote ieșite din circulație, instrumente de scris, ceramică, sticlărie, instrumente muzicale, covoare, jucării, medalii, aparate foto, cărți, reviste, ziare etc ... etc ... multe cu valoare sentimentală sau cu valori modice de la câțiva cenți la 100 euro.

Nu este logic să fii obligat să te prezinți cu absolut orice obiect doar că este vechi și să soliciți certificate sau licență de export. De aceea, Consiliul Uniunii Europene a impus un prag financiar.

Intenția Legiuitorului European este aceea de a nu obliga cetățenii Comunității Europene să solicite Licența de Export pentru absolut orice obiect doar pentru că este vechi. De aceea Consiliul Uniunii Europene a impus un prag financiar.

Prin această Anexă I a Regulamentului (CE) NR. 116/2009, Consiliul Uniunii Europene se asigură că permite libera circulație a bunurilor culturale cu o largă răspândire, și nu duce în derizoriu această Licență de Export. Automat se înțelege că bunurile care nu necesită Licență de Export sunt libere să circule în Comunitatea Europeană, nu numai în afara comunității.

Este recomandabil ca acest articol (37) să se armonizeze cu *Anexa I din Regulamentul (CE) NR. 116/2009* și în alineatele acestui articol să fie trecute pragurile financiare indicate. Să se înțeleagă în mod foarte clar când este nevoie de Licența de export și când exportul este liber, fără această licență de export.

Multe instituții ale statului se uită doar în legile naționale și nu iau act și de Regulamentele Consiliului Uniunii Europene, astfel ajungându-se la abuzuri precum confiscările și reținerile unor bunuri culturale pentru care nu era nevoie de Licența de Export, aceste instituții invocând Legea 182/2000, unde este trecută obligativitatea unei licențe de export sau certificat de export.

E. Art. 37 alineatul (3) are următoarea modificare în proiectul de lege: "Licența de export se eliberează pentru exportul bunurilor culturale mobile în afara spațiului Uniunii Europene în conformitate cu prevederile legislației europene în vigoare."

Acest articol confirmă și face trimitere la respectarea *Regulamentului (CE) NR. 116/2009* și la respectarea *Codului Vamal Unional*. Acest articol întărește necesitatea schimbărilor propuse la punctele A și C.

Odată ce în acest Proiect de Lege se dorește armonizarea cu Regulamentele, Directivele, Deciziile, Recomandările și Avizele Comunității Europene, este de dorit să se facă modificările și completările necesare în lege, nu să se facă din nou trimitere la "prevederile

legislației europene în vigoare”. Aceste prevederi se știu, există și de aceea trebuie transpuse în legislația românească.

Este recomandabil ca aici să fie trecute categoriile de bunuri culturale care intră sub incidența Licenței de Export, bunuri culturale ce trebuie să se regăsească în Art. 3 alineatul (2), însoțite de codul corespondent, bunuri ce sunt trecute în *Anexa I din Regulamentul (CE) NR. 116/2009*.

Exemplu:

9703 00 00 Sculpturi originale sau grupuri statuare

9705 00 00 Cărți a căror vechime depășește 100 de ani

4904 00 00 Partituri muzicale manuscrise sau imprimate, chiar ilustrate sau legate

9702 00 00 Gravuri, stampe și litografii originale

9703 00 00 Producții originale de artă statuară sau de sculptură, din orice material

9705 00 00 Colecții și specimene pentru colecții de zoologie, de botanică, de mineralogie, de anatomie sau care prezintă un interes istoric, arheologic, paleontologic, etnografic sau numismatic

.....

Tot aici trebuie trecute și pragurile financiare ce trebuie îndeplinite pentru a cere Licența de Export, altfel nefiind necesară această licență de export, praguri financiare publicate în Anexa I.

F. Art. 37 alineatul (4) are următoarea modificare în proiectul de lege:

“Certificatul de export se eliberează pentru exportul în afara spațiului Uniunii Europene a bunurilor culturale mobile ce nu fac obiectul legislației europene în vigoare.”

Este recomandabil ca aici să fie trecute categoriile de bunuri culturale care nu intră sub incidența Licenței de Export (bunuri ce sunt trecute în *Anexa I din Regulamentul (CE) NR. 116/2009*), adică restul bunurilor culturale ce se regăsesc în Art. 3 alineatul (2), însoțite de codul corespondent din *Anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 2015/1754 al Comisiei din 06 octombrie 2015*.

În Art.37, prin alineatele sale, trebuie să se realizeze într-un mod foarte clar separația bunurilor culturale, pentru care este necesară Licența de Export și pentru care este necesar Certificatul de Export. Persoana care dorește să facă un export de bun cultural mobil trebuie să înțeleagă foarte clar din lege în ce categorie se încadrează bunul lui, dacă are nevoie de Licența de Export sau de Certificat de Export, sau dacă îi este permis exportul fără niciun astfel de document, pentru că nu depășește pragurile financiare pentru obiectele din *Anexa I din Regulamentul (CE) NR. 116/2009*. Legislația trebuie să fie clară și predictibilă.

G. Art. 37 alineatul (5) are următoarea modificare în proiectul de lege:

“Scoaterea bunurilor culturale mobile, în afara teritoriului României, dar în interiorul Uniunii Europene, se face în baza certificatului de circulație în interiorul Uniunii Europene, ce poate fi temporar sau definitiv.”

Regulamentul (CE) NR. 116/2009 prevede ca bunurile culturale la care se face referire în *Anexa I* din Regulament pot părăsi teritoriul Uniunii Europene cu Licența de Export sau fără Licența de Export, în funcție de pragurile financiare. Potrivit Art. 2, paragraful (3) Licența de Export este valabilă în întreaga Comunitate, deci bunurile din *Anexa I* pot circula liber pe teritoriul Uniunii Europene dacă au Licență de Export sau dacă sunt scutite de această licență, nedepășind pragurile financiare impuse.

Acest Certificat de Circulație în interiorul Uniunii Europene, pe care îl propune proiectul de lege, anulează libera circulație în interiorul Comunității Europene a bunurilor din *Anexa I*. Astfel se înțelege că un bun cultural X poate fi trimis din România în afara Uniunii Europene cu sau fără Licență de Export (depinde de pragul financiar), dar nu poate fi trimis în Austria (sau orice alta țară din UE), decât dacă există acest *Certificat de Circulație în interiorul Uniunii Europene*. Nu are logică interzicerea părăsirii teritoriului României unui bun cultural în cadrul Uniunii Europene dacă acel bun poate fi exportat.

Studiu de caz 1: Un cetățean român stabilit în București/România dorește să ducă pozele de familie vechi de 90 de ani (*cod 3704 în Regulamentul (CE) NR. 116/2009 Anexa I*) rudelor sale stabilite în Norvegia, stat neapartenând Comunității Europene. Aceste poze au un prag financiar sub 50 euro, deci nu necesită Licență de Export. Dacă cetățeanul din România pleacă cu avionul direct în Norvegia nu are nevoie de niciun certificat să părăsească teritoriul UE cu aceste bunuri. Dacă cetățeanul se decide să folosească un mijloc rutier și să părăsească teritoriul României către Ungaria, potrivit proiectului de lege, se vede nevoit să solicite acest *Certificat de Circulație în interiorul Uniunii Europene*, ceea ce contravine Regulamentelor CE.

Studiu de caz 2: Un cetățean român stabilit în Oradea, România, dorește să ducă câteva cărți din biblioteca familiei vechi de 100 de ani (*cod 9705 00 00 în Regulamentul (CE) NR. 116/2009 Anexa I*) rudelor sale stabilite în Australia, stat neapartenând Comunității Europene. Aceste cărți au un prag financiar sub 500 euro, deci nu necesită Licența de Export. Datorită poziționării geografice, cetățeanul român dorește să plece cu avionul din Budapesta/Ungaria având de acolo cursa directă în Australia. Dacă cetățeanul pleacă cu avionul direct din România în Australia nu are nevoie de niciun certificat să părăsească teritoriul UE cu aceste bunuri. Dacă cetățeanul folosește de la Oradea până la Budapesta/Ungaria un mijloc de transport rutier astfel părăsind teritoriul României și circulând în interiorul Uniunii Europene, potrivit proiectului de lege, se vede nevoit să solicite acest *Certificat de Circulație în interiorul Uniunii Europene*, ceea ce contravine Regulamentelor CE.

Astfel, acest articol trebuie modificat și să permită libera circulație în Comunitatea Europeană a bunurilor care îndeplinesc *Regulamentului (CE) NR. 116/2009 și Anexa I*. Să nu fie necesar un *Certificat de Circulație în interiorul Uniunii Europene* și pentru această categorie de bunuri.

Acest Certificat de Circulație în interiorul Uniunii Europene poate fi aplicat pentru bunurile culturale mobile trecute în Art. 3 alineatul (2) care nu sunt incluse în *Anexa I a*

Regulamentului (CE) NR. 116/2009. Adică pentru bunurile pentru care se poate solicita Certificatul de Export. Ar fi foarte bine ca în acest alineat să fie trecute foarte clar toate bunurile pentru care trebuie să se solicite acest Certificat de Circulație în interiorul Uniunii Europene.

De asemenea, acest *Certificat de Circulație în interiorul Uniunii Europene* trebuie să fie aplicabil bunurilor culturale din proprietatea statului și bunurilor culturale deja clasate în categoriile Fond sau Tezaur, aflate în proprietate publică sau privată.

H. Art. 37 alineatul (8) are următoarea modificare în proiectul de lege:

“Scoaterea din țară, pe orice cale, a bunurilor culturale mobile pentru care nu s-a obținut certificatul de export, licența de export sau, după caz, certificatul de circulație în interiorul Uniunii Europene, eliberate în condițiile legii, constituie operațiune de export ilegal, sau după caz, de circulație ilegală în interiorul Uniunii Europene.”

Acest articol impune ca pentru toate bunurile culturale mobile să se solicite certificatul de export, licența de export sau, după caz, certificatul de circulație în interiorul Uniunii Europene. Astfel, articolul încalcă regulamentele europene și trebuie modificat. Alineatul (8) trebuie modificat astfel încât să permită libera circulație în Comunitatea Europeană a bunurilor care au deja obținută Licența de Export sau Certificatul de Export și a bunurilor care nu depășesc pragul financiar din Anexa I a *Regulamentului (CE) NR. 116/2009*. Doar celelalte cazuri să constituie operațiune de export ilegal, sau după caz, de circulație ilegală în interiorul Uniunii Europene.

Acest alineat pentru a respecta regulamentele CE poate fi modificat astfel: “Scoaterea din țară, pe orice cale, a bunurilor culturale mobile *pentru care trebuia să se fi obținut* certificatul de export, licența de export sau, după caz, certificatul de circulație în interiorul Uniunii Europene, eliberate în condițiile legii, constituie operațiune de export ilegal, sau după caz, de circulație ilegală în interiorul Uniunii Europene.”

I. Art. 41 alineatul (1) are următoarea modificare în proiectul de lege:

“(1) În cazul cererii de export temporar sau definitiv sau, după caz, de eliberare a certificatului de circulație în interiorul Uniunii Europene a unui bun cultural mobil neclasat termenele prevăzute la art. 12 alin. (2) și la art. 14 alin. (1), cumulate, se reduc la 30 de zile.”

Considerăm că termenul de 30 de zile este mult prea mare, un turist nu poate aștepta 30 de zile pentru emiterea unui asemenea document.

Precizări asupra restricțiilor la nivel european asupra bunurilor culturale mobile:

*Articolul 36 din TFUE (Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene): Dispozițiile articolelor 34 și 35 nu se opun interdicțiilor sau restricțiilor la import, la export sau de tranzit, justificate pe motive de morală publică, de ordine publică, de siguranță publică, de protecție a sănătății și a vieții persoanelor și a animalelor sau de conservare a plantelor, **de protejare a unor***

bunuri de patrimoniu național cu valoare artistică, istorică sau arheologică sau de protecție a proprietății industriale și comerciale. Cu toate acestea, interdicțiile sau restricțiile respective nu trebuie să constituie un mijloc de discriminare arbitrară și nici o restricție disimulată în comerțul dintre statele membre.

Bunurile de “PATRIMONIU NAȚIONAL”, în sensul legislației europene, sunt acele bunuri clasificate sau definite de un stat membru. În legislația României aceste “*bunuri clasificate* (la nivel european)” sunt definite în prezenta lege 182/2000 ca “Bunuri clasate în una din cele două categorii: Fond sau Tezaur.”

Astfel, Art.36 din TFUE impune restricții la import, la export sau de tranzit doar pentru ***bunurile de patrimoniu național cu valoare artistică, istorică sau arheologică***, adică pentru bunurile clasificate sau definite ca atare (în România pentru categoriile Fond sau Tezaur). Adică TFUE permite libera circulație a bunurilor culturale mobile în Comunitatea Europeană dar restricționează (conform Art. 36 TFUE) pe cele din categoriile Fond sau Tezaur.

Următoarele aspecte nu sunt lămurite în cardul proiectului de lege:

- Termenul de **Bun Cultural** nu este definit în cadrul acestei legi, cu toate că Art.37 impune restricții asupra acestui bun cultural.
- Termenul calendaristic în zile de obținere a Licenței de export nu este stipulat.
- Costurile pentru obținerea acestor certificate. Dacă sunt gratis să se stipuleze clar în lege.
- Să se stipuleze clar obligativitatea Direcțiilor de Cultură de a contacta experții și de a le plăti evaluările făcute pentru bunurile culturale ce trebuiesc expertizate.

În cadrul Uniunii Europene bunurile comerciale nu mai trec printr-un proces de vămire, astfel orice colet poștal sau corespondență ajunge direct acasă. În cadrul unei solicitări de informații, Direcția Generală a Vămirilor ne-a informat că bunurile comerciale și corespondența, sosite cu diverse companii ce oferă servicii de curierat (Poșta Română, DHL, UPS ...), ce intră în România dintr-o țară a UE nu sunt supuse niciunui control, orice bun este liber la intrarea în țară dar și la ieșirea din țară, nemaexistând formalități vamale. Direcția Generală a Vămirilor se ocupă numai cu ceea ce iese și ce intră din/în cadrul Comunității Europene.

Trăim într-o epocă modernă, a tehnologiei, când comunicarea și accesul la informații sunt mai dezvoltate ca oricând. Magazinele clasice cu ușă și program încep să dispară fiind înlocuite de comerțul on-line. Serviciile de plăți on-line și transferurile bancare sunt accesibile oricui și nu mai sunt aplicabile taxe.

Nu mai trăim într-o epocă a anilor '80, când comunicarea era grea, când transferurile bancare implicau costuri mari și procese de durată. Legea 182/2000 este o lege învechită, făcută în anii '80, modificată în anii '90 și adoptată în anul 2000. Nu ține cont de realitățile zilelor de astăzi, de comunicarea și circulația intensă a persoanelor. De asemenea, nu ține cont și nu este într-o egalitate cu legislațiile altor țări din UE privind circulația bunurilor

culturale. Această lege nu prezintă o cooperare între statele membre în ceea ce privește bunurile culturale neclasate din cadrul pieței interne europene în scopul consolidării recunoașterii reciproce a legislațiilor naționale în domeniu. Dacă un stat membru al Comunității Europene permite unui bun cultural ce nu este clasat să părăsească teritoriul statului respectiv atunci și celelalte state comunitare trebuie să respecte libera circulație a bunului.

Legea 182/2000 nu ține cont de faptul că sunt cetățeni europeni care intră în România și care nici nu se gândesc că legea românească încalcă dreptul lui de liberă circulație. Azi un cetățean european se poate muta în România și după o perioadă își dorește să plece în altă țară. Cetățenii europeni cu vechime, cetățeni ai țărilor ce au pus bazele Comunității Economice Europene în 1957 prin Tratatul de la Roma nu întâmpină asemenea probleme, nu și-au pus niciodată întrebarea dacă au voie sau nu să aibă la ei bunuri culturale când vizitează/tranzitează România sau altă țară a comunității.

Ministerul Culturii a creat web-site-ul <http://clasate.cimec.ro/>, unde orice cetățean european sau instituție Europeană poate accesa cu ușurință informațiile publice referitoare la bunurile culturale deja clasate ca fiind patrimoniu național. Pe acest web-site, ce se actualizează periodic, pot fi vizualizate toate bunurile culturale mobile ce sunt clasate în categoriile fond sau tezaur la momentul respectiv. Este de lăudat faptul că aceste informații referitoare la bunurile clasate sunt disponibile și în limba engleză.

Cetățenii europeni nu pot găsi cu ușurință, oricât ar căuta pe internet, informații în limba engleză referitoare la legislația română. Toate informațiile sunt disponibile în limba română, iar dacă înțelegerea acestor informații este grea pentru un cetățean din România, atunci este și mai grea pentru un cetățean german sau francez care este obișnuit cu libera circulație.

Argumentele punctate mai sus vă sunt prezentate pentru a înțelege situația din acest moment cu privire la bunurile culturale mobile, ce nu fac parte din categoriile tezaur sau fond, ce se regăsesc pe teritoriul României.

Federația Filatelică Română este o societate înființată în anul 1891, ce a avut o activitate intensă neîntreruptă în decursul acestor 125 de ani. Pe parcursul acestor 125 de ani, societatea a avut printre membrii săi personalități marcante, membri ai Casei Regale, miniștri, doctori, avocați, oameni de cultură, oameni de afaceri.

Filatelia nu înseamnă numai timbre rare. Filatelia acoperă o arie colecționistică la nivel internațional ce promovează cultura, ce stimulează interesul pentru cultură. Filatelia ajută tinerele generații la dezvoltarea cunoștințelor generale de artă, științe, literatură, istorie și geografie. Filatelia este un fenomen global cultural ce pune în legătură colecționarii, ce creează comunități, ce stimulează capacitatea tinerilor de a fi atenți la detalii, de a fi ordonați, de a crea un subiect comun de discuție.

În contextul unei Europe a cetățenilor, Comisia Europeană acordă o mare importanță simplificării și clarității dreptului comunitar în scopul de a-l face mai accesibil cetățeanului, oferindu-i astfel posibilități sporite de a face uz de drepturile specifice care îi sunt conferite, dar și de a-și cunoaște obligațiile pentru a acționa cu bună credință, respectând legea.

Scopul petiției este acela de a crea cadrul legal privind circulația în cadrul Comunității Europene a bunurilor culturale uzuale, bunuri pe care toți cetățenii Comunității Europene le au în posesie, bunuri precum: poze de familie, cărți poștale, ilustrate, corespondență personală, diplome vechi de studii ale familiei, autografe, timbre, monede și bancnote ieșite din circulație din diverse state ale lumii, instrumente de scris, ceramică, sticlărie, vase, tacâmuri, vesselă, elemente de vestimentație, mobilier, fanioane sportive, ceasuri, instrumente muzicale, covoare, jucării, medalii, aparate foto, cărți, reviste, ziare, etichete, capace de sticle, cutii, echipament sportive etc. În orice domeniu există colecționari, iar dacă un bun este ținut într-o colecție este considerat bun cultural mobil.

Vă mulțumim pentru atenția și timpul acordat analizării prezentei petiții.

Cu deosebită considerație,

Leonard Pașcanu

Președinte al Federației Filatelice Române

